

सुखतप्रयोगैः । तं पूर्वजन्मजनितं तु विन्द्य सस्यक्
कार्या सभा तदुपदिष्टयथोक्तशान्तिः” १५० ।

२ नपुंसकता “साध्वी यौवनसम्पन्ना त्यक्ता दोषैर्विह्वलता ।
तेन दोषेण राजेन्द्र ! नपुंसकत्वमुपगच्छति । भूष्कच्छेदन-
कृत्यस्तु सोऽपि षण्डत्वमश्नुते । रजस्वलां स्थितां
भार्या सन्निधौ यो न गच्छति । षण्डत्वन्तु भवेत् तस्य
जन्म चासाद्य भूपते !” ।

३ अत्यायुःप्रजता “शृणु विप्र ! पुरा स्नातं गतस्त्वं सरितस्त-
टम् । गावः कतिपयास्तत्र तृषासां वारितास्तथा ।
तस्य विप्रस्य पाकोऽयं जायन्तेऽत्यायुषः प्रजाः” ।

४ अकिञ्चनता “अदाता निष्ठुरो जातः स च धर्मस्त्वं निन्दकः ।
महाधनो न देवानि ब्राह्मणं तोषयन् पुरा । आशु-
श्रेणे मृतिं प्राप्य गृहीतो यमकिङ्कुरैः । बह्वा पाथेन
संनीतो यत्नास्ते धर्मराड्विभुः । चित्रगुप्तेन तत्पापं
विस्मृतञ्च यमाज्ञया । तेन मत्वे महाद्वेष्टेन कृतं दत्तं
न किञ्चन । लोलाख्यस्य नरकस्य विषयेऽयं द्विजो भवेत् ।
व्याघ्रपुत्रः किङ्करैर्नीतो निःक्षिप्तो नरकार्णवे । लोलाख्य-
नरके घोरे सर्वप्राणिभयङ्करे । लोलाख्यनरकस्यैव
लक्ष्मणं त्वमतः शृणु । सञ्चलं दर्शयेत् सर्वं भक्ष्यपानादि-
सर्वतः । गृहगण्डाजलाकारं दृश्यते न तु लभ्यते ।
नैराशं प्राप्य विवशः क्षुत्पिपासासमाकुलः । बह्व
कालान्तु विविधं भुक्त्वा जन्म प्रपद्य च । अकिञ्चनत्वमासाद्य
महाक्षेत्रेण विन्दति । अत्यर्थं कदनं भुङ्क्ते कदम्बमति
दुर्लभम् । स तु भिक्षाटनेनापि जीर्णाम्बरधरः सदा”

५ विवोगः “अयं दुष्टोदराचारं दुष्टबुद्ध्या चकार यत् । ज्ञेह-
भेदकरोयन्नात्तस्माद्दुष्टद्वयो यमस्य हि । इत्युक्त्वा शृङ्खलै-
र्बद्धा ताडयित्वा मृगं बद्ध । नीत्वा नियोगिनस्तत्र यत्नास्ते
दण्डनायकः । दृष्ट्वा तं चित्रगुप्तेन तत्पापं प्रकटी-
कृतम् । व्यामोहके तु नरके पातितो दुर्भति-
र्नृप ! । व्यामोहकस्य यच्चिह्नं सानं वक्ष्याम्य-
शेषतः । व्यायामः संप्रतिस्तस्य योजनं दुर्वहं परम् ।
कुम्भाकारं निराकारं धूमोष्णव्याघ्रमन्तरम् । वायोर्गतिर्न
तत्वास्ति न च रश्मिर्विभावसोः । मूढस्य पतनं तत्र यच्च
सैवीविभेदकः । ज्ञात्वा मन्त्रस्य निष्पाद्यं विमन्त्रं यो
विधास्यति । सोऽपि मृत्युवशं प्राप्य मोहकाख्यञ्च गच्छति ।
मिथ्यापवादमन्येषां यः करोति सुधामतिः । तस्य मिथ्या-
भिर्गणेन मोहकाख्ये गतिर्भवेत् । यानि मिथ्याभिर्गणेन
पतन्त्यशूणि रोदनात् । तानि पुत्रान् पश्यन् पुनर्नि तेषां

मिथ्याभिर्गणिनाम् । मोहकाख्ये महाघोरे पतन्त्य ते दुरा-
ययाः । पूर्वापरपरिज्ञानं विहीनः परिमुह्य च । एवमेतत्
महत्साधि वर्षाणि च चतुर्दश । भुक्त्वा मृगतत्तुं प्राप्य
मृगोद्देशसमाकुलः । व्यापादितोऽयं सेन नवशोकसमा-
हतः । मृगयूथपरित्यक्तस्तेकाकी तिष्ठते पुनः । सोऽपि
मृत्युवशं प्राप्य मृत्युयोनौ प्रजायते । ततो मातृध्वमासाद्य
वियोगे परित्यजेत्” ।

६ नेत्रामयः । “पुरा विप्र ! गृहस्थस्य दीपस्य हरणं
कृतम् । तव पुत्रेण भो विप्र ! तेन काणत्वमस्य
वै । कोटवीञ्च प्रपश्येद्यः सतीं वापि पराङ्मनाम् ।
स्काभः कामतो मोहाद्व्रतिमालब्धं पश्यति । सोऽपि
नेत्रामयं ताप्य षीदतीह स्वकर्मतः । सभयं निरयं घोरे
संप्राप्य कदनं बद्ध । भुक्त्वा जन्म समासाद्य दुष्टकर्म-
समुद्भवम् । मानुषोऽन्तु तदुं प्राप्य निष्कृतिं न करोति
यः । पुनर्जन्म समासाद्य प्राप्तं कर्म न मुञ्चति” ।

७ कुञ्जत्वम् । “देवताप्रतिमां दृष्ट्वा यस्तां नैवाभिवादयेत् ।
ब्राह्मणञ्च गुरुं श्रेष्ठं ब्रह्मचारितपत्निनम् । श्रुशाने
जायते एजः काकगृध्रोपसेवितः । भुक्त्वा काल-
मशेषञ्च मानुषत्वमवाप्य सः । कुञ्जत्वमश्नुते तस्मात् कर्म-
णो मानुषो ध्रुवम्” ।

८ दण्डकुलत्वम् किञ्चपादत्वञ्च “उपायहं हरेद् यस्तु तथैव
काष्ठपादुकाम् । तत्र बालकदुर्भेद्यमङ्गे प्राप्य च सीदति ।
स नीतो यमदूतैश्च ताद्यमानो मृगं मुञ्चः । प्रवेश्य-
दक्षिणं द्वारं बह्वा पादद्वये दृष्टम् । हाहाकारस्तु सर्वत्र
श्रूयते यत्र भीषणः । नीत्वा यमाज्ञया दूतै रौरवे च
निवेशितः । रौरवस्य च यन्मानं तन्मे निगदतः
शृणु । लक्ष्ययोजनविस्तीर्णं गभीरं स्याद्विवाहकम् ।
दक्षमानस्तु तत्रैव पतितः पुनरुत्थितः । पुनः पतति-
तत्रैव क्रान्दमानो मुञ्चमुञ्चः । अनेककालमासाद्य पारं
प्राप्य सुदुःखितः । मानुषीं योनिमासाद्य खड्गपादो
भवेच्चरः । गृध्रशी (किञ्चपादता) व्याधिसंयुक्तो भवेज्जन्मनि-
जन्मनि” ।

९ किञ्चप्राणता “मृतिमृतिरुक्थायान्तु यस्तत्र विघ्नमाच-
रेत् । देवद्विजातिधर्मीय सदा यो देवनिन्दकः ।
सोऽपि मृत्युवशं प्राप्य यत्र याति च तत् शृणु । नैर्द्वि-
पश्चिमे भागे पिङ्गला नाम या पुरी । पिशाचा यत्र तिष्ठन्ति
सोऽपि तत्र स्वकर्मतः । यमाज्ञया तत्र नीतो रक्षित-
स्तत्र दुर्भतिः । तत्र दुःखं महाघोरे भुक्त्वा कर्मा-